

[Tørnæs]

tager, også ud fra familiemæssige hensyn. Der er forskellige ønsker og forskellige behov. Nogle synes, det er bedst at have en arbejdsuge på 40 timer, andre måske 30 og andre måske kun 20, måske også fordelt på døgnets timer. Det er klart, at det ikke umiddelbart er muligt på alle virksomheder at foretage noget sådant på én gang, men vi er overbevist om, at det sagtens kan lade sig gøre mange steder at få en arbejdstidstilrettelæggelse, som er betydelig mere i overensstemmelse med dels virksomhedens behov, dels den enkelte ansattes behov.

Det er i den forbindelse forbausende, at ifølge redegørelsen har lønmodtagerorganisationerne, herunder LO og FTF, åbenbart ikke den opfattelse, at man ad den vej tilgodeser den enkeltes tarv, men at det alene fra arbejdsgiverside synes at være en væsentlig faktor, at arbejdstiden tilrettelægges på en sådan måde, at den enkelte lønmodtagers ønsker i videst mulig udstrækning tilgodeses.

Hele diskussionen om deltid og flekstid er af nogle blevet udlagt som et angreb på kvindernes tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er efter vores opfattelse helt forkert. Vi er tværtimod overbevist om, at det familiemæssigt vil have en overordentlig gavnlige effekt, i det omfang begge forældre får en mere fleksibel og individuel arbejdstid.

Vi tror også på, at en mere fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse vil kunne forbedre mulighederne for efteruddannelse. Med hensyn til hele spørgsmålet om de ældres tilknytning til arbejdsmarkedet er det vores opfattelse, at mange ældre arbejdstagere ønsker en blidere afgang fra arbejdsmarkedet. De ønsker, hvor det er muligt, nogle år før pensionsalderen at få en mere fleksibel overgang til pensionisttilværelsen. I overenskomstforhold og lønforhold forudsættes det jo i dag, at man har 100 pct. arbejdssevne, indtil man skal begynde pensionisttilværelsen.

Vi er således af den opfattelse, at der er et meget stort behov for en mere smidig tilrettelæggelse af arbejdstiden, så den passer til flest mulige individuelle behov og ønsker. Vi er derfor meget parate til at gå ind i en diskussion om de initiativer, der måtte være nødvendige for at støtte og fremme mulighederne for en mere fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse. Efter vores opfattelse er det arbejdstiden, der skal indrettes efter lønmodta-

gernes og virksomhedernes ønsker og behov, ikke omvendt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Arbejdsministerens redegørelse bærer tydeligt præg af både regeringens og arbejdsministerens ulyst til at gøre det stykke arbejde, der er blevet dem pålagt, og hvis ikke det var for det omfattende bilagsmateriale, hvoraf man tydeligt kan se, hvem der seriøst har arbejdet med problemstillingerne, var redegørelsen en meget tynd kop te. Den er helt klart et udtryk for regeringens politik på området, som er de korslagte armes politik. Der skal ikke gøres noget, for det hellige almindelige erhvervsliv skal nok finde ud af det. Sådan!

Redegørelsen bærer præg af, at regeringen og arbejdsministeren er enige med Dansk Arbejdsgiverforening på alle punkter, hvor de påpeger en række økonomiske problemer ved arbejdstidsnedsættelsen. Karakteristisk nok har man ikke taget det med, som er allervigtigst, nemlig at finde ud af, hvor de flaskehalse er, vi taler så meget om, hvor vi skal have uddannet folk, sådan at vi kan få fyldt op efterhånden, for ingen, som er ved sine fulde fem, tror vel på, at vi kan blive ved med at have en 40 timers arbejdsuge her i landet.

Redegørelsen er efter min bedste mening kulsort, og den lover ikke godt for fremtiden.

Vi har i SF påpeget i årevis nødvendigheden af en arbejdstidsnedsættelse, vel at mærke af den daglige arbejdstid. Der står ingen steder skrevet, at vi skal indrette os så tosset i vort samfund, som vi rent faktisk gør med en arbejdstid på 8 timer daglig, hvortil ofte kommer en lang transporttid. Børnefamilierne får for lidt tid til at tage sig af hinanden. Kvinderne, der stadig har dobbeltarbejde, får det uforholdsmæssigt hårdt, da de er nødt til at have et arbejde for at kunne betale regningerne og i øvrigt er afhængige af andre, hvis ikke de tjener en løn.

Derfor er der mange, som vælger de løsninger, som man så smukt heroppefra kalder individuelle løsninger og flekstid, og hvad det ellers hedder, uden at man egentlig siger noget om, hvad holdningen er bag det. De vælger deltidsarbejde, for ellers kan de ikke holde til det hårde liv, og resultatet kender vi: deltidsarbejde er blevet et specielt område